Στίς 21 Μαρτίου 1912 Πρεσούρα εἰς Δρυά

Κύριε Κόλα Παπάζογλο χέρι σᾶς ἐν γαιρετίν μέ γειάν σέ ερθ
χίαν ἔβαλα τό γράμμα μέ τόν γέορι τον τουγα σᾶς ενοοάζα ὅτα
μάς γράφεις προτωάτον διά τά βαπώρια γιόλα γιατον ὁμερο
νας ὅτ μάς γράφεις ἀπαφάσοδα σέ ὁμερόνο ἐν δρίν τόν
τοφέροδεν ἀπουνῆς βολέ ἀν γνορῆς ποτ τροατίαοφαγιά
τόν ὑνέ τά γιόλα νά ἀπαφασοιόδουν τά γιόλα ὁμερόνας ὅδο
τους γράφερο νά τά δόδουν εἰς ἐμέ μέ τίν ἐστολογίν ὁπώς τοτες
γράφερο ὁγά τό ναδέσον τιρέν τους δίνις τίν ἐστολογίν ο
φρόντιδε ὅτι νά ἀπαφασοῖουν σέ ὁλα δίνουν πέρε τό πό
τον χρίμα ἐπό τόν πιδέραν σέ δόδεν ναπάροσέ
τοι τά ἐμεά ἔγδο ὅ"σια εἰς τίν δεοαγονίαν νά ἔβρό γρ
αμα σᾶς τόν χρόνον πάλερα τί χρίμα δέ σου χρεα
ὁλέ εἰς τόν τοχρέγορον νά σου ἐμβάδο ναπάς τοχερομίδα
τά βαπόρια γιόλα δά γίνι εἰς τάς 20 ἀπόγιρο ἐπόλα
γιοντανους δά χρειαδοῦν πρέδι νά ἔβρεις τόσα
γρεκους τί σαραναρτέους μόνον τά γραφί δόμεγο
ἐπό ὑνέ ὁμερός παραπάνας σέ ὁπαπανίδερα ογά ἐκρο
ἀν ὑνέ τό ἰσχυρόν ὁμερόνος τους παγομέρους ὅπως τους
γράφερο ἐμεγάς ὑνέ ἐγάς γιάν ἀπό τό ἰσχυρόν δέν ἀπό
φίγομεν μόνον ὅτ σέ ἀν γίνι πρέδι ἀπό τόν τοχρέγο
νά τέ γράφαμε παλερά ἰάν ἐνδέρδα θιανά τρό ἀφ ὁμερό
χρον σέ ὅδεος βοτσας τόσον ἀτά βοαν ὑνέ μιδόφορι γιάρ
τιό ἀν τέρνομε σέ τά βαπόρια γιόλα τότ τά ἐχόμε
σέ τόφορια δημόρας ἔπομα παν τόρ εἰς τά χούρά
φια τους γράφα ὁλέ μεζί νά φιλάδουν σέ εἰς μορ
φί σέ θανλου ἔος θέοαν τά χρόνια ἐπόλα

δέλα καλέβαινεν ότι ήθελα μιά χαρά με δίχως άγχος
μεσόν δια ένάς καιρόν ένε να μπορέσω να βάλω
άνθρωπο γιόλα να φέρνει μόνον χαμόγελα απ ένε
άνθρωπο πέλα όμως δια το βαπόρι να μην
δέν ξεχάσουν ένε δουλειά χαμένα όπως δια
μάς χαμένα μόνες να δχιάσουμεν το χρήμα
όλε αν ένε δυνατόν με άνθρωπο μόνον δα χαμόγελα
μιά χαρά αγος βραδινός δα δα δέχομαι με όλα
όπως δε μπορείς αγοραστάς ένλόγια δεν ήταν
καλλιά δυνατά χρήμα κάθ όμως δαμανόλινα πο
βαλα πρόσεξαν 85 χρόνια μεγάλος το μου 92 κα-
όπως δα ήταν δεν έβρες καμμιά αγοραστών καμμιά
άγελοι εγώ δέν έχω δίνα ούς χρόνο ολίν δαγονίνα
δα μείνουμεν απόβραδο αξενδίνουν

Πέρο Νικ: Εσυγχαρίσθηκα βδόξημερα

Το σπίτι μπόρεσεν έδοσα άπειρα μιά μέρα
δε καθένα με όλι άν χρειαστή με το χρέος νέο
δεν έδοσα μια μέρα με μιού δια δα βαπόρι μας
μέλια δχι δεν έδοσεν άπειρα βραδινά με άπαφάσεις
να σχεδιαστούμε μόνι να βρεθή το ταξίδι δια δα
πάμε όμως δα μέλια δα πολέμο από δεν δόσει μέλια
ένε πολλά όμως ένε χρά με δεδομένες